

Den města Kosmonos v areálu biotopu se vydařil. Jednou z osobností, která se na něm představila, byla zpěvačka Lenka Filipová. Vystoupily také kosmonoské mažoretky nebo trojnásobná účastnice olympijských her, akvabela Alžběta Dufková. Pořadem provázel Filip Šubr, který se představil také v roli zpěváka. Akci přálo i počasí a tak nic nebránilo třeba přeletu historických letadel z Muzea Metoděje Vlacha. Více o akci uvnitř Zpravodaje.

FOTIL LUBOŠ PLACHÝ

PRÁCE POD ŠMAKEM SKONČÍ O MĚSÍC DŘÍV

U křižovatky Pod Šmakem skončila rekonstrukce podzemních sítí - to znamená plynů a vodovodního potrubí. „Staveniště jsme předali firmě, která bude dělat vlastní rekonstrukci vozovky, včetně chodníků a veřejného osvětlení“, říká vedoucí správního odboru kosmonoské radnice ing. Michal Šimon. „Pokud se nevyskytnou nějaké problémy, tak by mělo být hotovo 30. září, tedy o měsíc dřív, než byl původní plán“, věří Šimon. Podle

něj je to výsledkem snahy všech zúčastněných, aby na sebe jednotlivé práce co nejlépe navazovaly. „Nebylo to jednoduché, ale nakonec se harmonogram všech zúčastněných firem podařilo sladit“, říká ing. Michal Šimon. Zároveň probíhá rekonstrukce plynů v kopci v Boleslavské ulici a práce jsou provázány s křižovatkou Pod Šmakem. Termín ukončení je během září s tím, že celý kopec bude nově vyasfaltován. (pp)

Dobrá zpráva pro všechny – práce pod Šmakem skončí dřív, než se původně počítalo. Fotil Martin Veselý

INFORMACE NA INSTAGRAMU

Informace o dění ve městě najdete nově i na Instagramu pod názvem Město Kosmonosy. Na této stránce vás chceme informovat nejen o kulturních a sportovních akcích, ale také o společenských událostech, zajímavostech a osobnostech týkajících se výhradně Kosmonos a Horních Stakor. Tak nás sledujte – www.instagram.com/mesto_kosmonosy. (red)

MUNIPOLIS V KOSMONOSÍCH

Bydlíte, pracujete nebo se zajímáte o dění z města Kosmonos? Máme pro vás nabídku toho, jak nic nezmeškáte. Stačí se zaregistrovat do Munipolis/ Mobilního rozhlasu a budete dostávat důležité informace pomocí SM, e-mailů nebo zpráv do aplikace - <https://kosmonosy.munipolis.cz/registrace> Co vám registrace přinese? Upozor-

nění na krizové situace, informace o dopravních uzavírkách, odstávkách vody, elektřiny a podobně. Zároveň vás neminou pozvánky a kulturní, sportovní a společenské akce, neuniknou vám novinky z města a rozhodování pomocí anket. Tomuto tématu se víc budeme věnovat v letním vydání Zpravodaje. (red)

Uvnitř čtete

Den města

Kosmonos ... 2

Aktuality z města ... 3

Bratři Neckářovi
na zámku ... 4 + 5

Na návštěvě
v Psychiatrické
nemocnici ... 6

Zámecké léto očima
Milady Remešové ... 7

Zajímavosti
z kosmonoského
fotbalu ... 8

JAK VYJDE ZPRAVODAJ

Kosmonoský zpravodaj teď vyjde jako prázdninové dvojčíslo. To znamená na přelomu července a srpna. Klasicky bude mít osm stránek. Další vydání už bude zase v klasickém termínu, a to v měsíci září. Vzhledem k tomu, že právě toto vydání je poslední před prázdninami, přejeme vám, ať si je náležitě užijete. Poklidnou a ničím nerušenou dovolenou!

KONTAKTY NA MĚSTSKOU POLICII

Pokud potřebujete využít kontakty na Městskou Policii Kosmonosy, nabízíme vám je. Pevná linka je 326 719 077, mobilní telefon na služebního strážníka 602 286 514, mailové spojení

mestkapolicie@oukosmonosy.cz Úřední hodiny jsou v pondělí a ve středu od 9.00 do 10 hodin a od 15 do 16 hodin. (red)

POPLATKY ZA PSY

Připomínáme občanům Kosmonos, že poplatková povinnost za psy je splatná k poslednímu dni měsíce června, tedy k 30.6.2023. Žádáme proto o včasné uhrazení.

DEN MĚSTA KOSMONOS SE OPRAVDU VYDAŘIL

Kosmonosy mají za sebou už třetí ročník akce Den Města Kosmonosy. Tentokrát se neodehrával na náměstí u zámku, ale hostil ho, stejně jako před rokem, Volnočasový areál s biotopem. Za ideálního počasí a velkého zájmu obyvatel města. A jaký byl tento ročník? Zeptali jsme se starosty PharmDr. Eduarda Masarčíka.

Byl z těch tří nejlepších. A chci velmi poděkovat radničnímu týmu - jmenovitě Tereze Fridrichové, Zlatě Maturkaničové, Daně Jeřábkové a Martinu Macounovi - protože díky nim se celá akce dostala na profesionální úroveň. A není to jen můj dojem. Setkávám se s nadšením lidí, kteří oceňovali nejen množství akcí pro děti i dospělé, ale hlavně rodinnou pohodu. Dokonce se vrátili i ti, kteří byli na jiných komerčních akcích v okolí, se slovy, že tady je to nejlepší právě díky té soudržnosti a pohodě. Jsme rádi, že Volnočasový areál poskytuje takové množství hracích prvků, ploch na odpočinek, hygienické zázemí, i stánky s občerstvením, že si připadáte jako na dovolené. Naprosto unikátní byl i přelet historických letadel nebo účast trojnásobné olympioničky, několikanásobné mistryně republiky v synchronizovaném plavání Alžběty Dufkové, která své sportovní umění předvedla přímo v biotopickém koupališti. Navíc se umoudřilo počasí, svítilo slunce, podařilo se nám v této nelehké době nalákat i sponzory, zkrátka všechno bylo ideální. Chtěl bych poděkovat ještě jednou nejen svému týmu, ale i návštěvníkům této akce a už teď se všichni těšíme na další ročník.

Stejně nadšeně o Dni Kosmonos mluvil i místostarosta JUDr. Ladislav Řípa:

„Já, stejně jako pan starosta, se přikláním k tomu, že letošní ročník byl nejlepší. A to díky skvělému týmu organizátorů. Každý návštěvník měl v rámci programu možnost se podívat na něco, co ho zajímá, počasí vyšlo skvěle, účast byla velká, zkrátka máme příští rok na co navázat.“

A co dalšího, kromě vystoupení akvabely a přeletu historických letadel z Muzea Metoděje Vlacha návštěvníci Dne Kosmonos mohli vidět? Vystoupení mažoretek, dětské hudební vystoupení Rarášci, No Talent a také populární zpěvačku Lenku Filipovou. Organizátoři tak nasadili laťku hodně vysoko. Oto větší jistě bude očekávání toho příštího ročníku. Už se těšíme společně s vámi!

PAVEL PETR, DEN KOSMONOS FOTIL LUBOŠ PLACHÝ, FOTOGRAF MĚSTA KOSMONOS

Rozkvetlé město 3. ročník

Poslete nám fotografii své rozkvetlé zahrady, osázených truhlíků a soutězte ve 3. ročníku Rozkvetlé město. Své příspěvky posílejte na spolecnesrdcem@seznam.cz, nebo na messenger do 20. 9. 2023.

FOTOSOUTĚŽ

POŠLETE NÁM FOTOGRAFII Z DOVOLENÉ, PRAZDIN.

Vyhrává fotografie s největším počtem lajků a cenu získá i jeden z vás, kterého vybereme my. Vaše příspěvky posílejte na spolecnesrdcem@seznam.cz, nebo na messenger. Fotografie zveřejníme v jednom albu pod názvem Fotosoutěž 2023.

VÝZVA K ÚDRŽBĚ ZELENĚ

Vyzýváme vás tímto k údržbě dřevin a zeleně zasahujících do chodníků, pozemních komunikací, cyklostezek a zakrývajících dopravní značení a veřejné osvětlení. Město Kosmonosy vyzývá vlastníky, jejichž pozemkové parcely přiléhají k chodníkům a pozemním komunikacím, aby důsledně dbali o údržbu svých dřevin a zeleně a v případě jejich přerůstajících částí zasahujících do průchozích či průjezdných profilů pozemních komunikací, tyto části neprodleně odstranili a následně takový stav i nadále udržovali. Současný stav je v některých ulicích takový, že přerůstající větve narušují běžné užívání místních komunikací (zakrývají dopravní značení) a ohrožují bezpečnost a plynulost provozu na nich (zhoršují rozhledové poměry), na chodnících znemožňují běžný pohyb lidí. Vyzýváme proto všechny, kterých se tento problém týká, aby zjednali neprodleně nápravu a provedli údržbu svých stromů a keřů sousedících s pozemními komunikacemi a chodníky. Tato povinnost údržby zeleně vyplývá z § 35 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích. Vlastník pozemku je povinen úpravy zeleně provádět na vlastní náklady. Dále upozorňujeme, že v případě vlastního zjištění (či podnětu) přerůstajících dřevin a zeleně, vlastník (správce) místní komunikace vyzve osobně vlastníka dřevin k jejich úpravě. V případě, že nebude zjednána náprava, zahájí příslušný silniční správní úřad s vlastníkem pozemku správní řízení ve smyslu § 35 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. V případě, že ani tak nedojde k nápravě, zajistí obec prořez přerostlé zeleně na náklady vlastníka pozemku.

MĚSTO KOSMONOSY

ZAHRADNÍ A PODZÁMECKOU ČEKÁJÍ UZAVÍRKY

V Zahradní a Podzámecké ulici stále probíhá rekonstrukce plynu, což je 5. etapa. „My už od půlky května pracujeme zároveň na rekonstrukci vozovky, teď aktuálně v ulici Pionýrů a průběžně se budeme přesouvat do Zahradní ulice a do části Podzámecké směrem k přemostění,“ nastiňuje práce šéf správního odboru Městského úřadu ing. Michal Šimon s tím, že tato etapa by měla být dokončená do konce října. Zároveň ale upozorňuje, že tyto práce se neobejdou bez částečných uzavírek v dané lokalitě, navíc po dobu zhruba 14 dnů bude i úplná uzavírka Zahradní ulice. O termínech budou kosmonoští občané včas informováni.

FOTIL MARTIN VESELÝ

LORETA BY MOHLA BÝT V MAJETKU MĚSTA

Kosmonoská radnice chce usilovat o to, aby Loreta přešla do majetku města. „Momentálně na Loretu váznou nějaké restituční nároky. Ty ale příští rok skončí. My už teď proto jednáme s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových o tom, aby Loreta mohla kompletně přejít do majetku města,“ říká starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík, s tím, že už teď vytvořil

společně s paní Miladou Remešovou z Osvětové besedy tým, který se snaží co nejvíce otevřít a zpřístupnit Loretu veřejnosti. „Snažíme se Loretu dávat do pořádku i po vizuální stránce, po jednání s panem děkanem Machem z Mnichova Hradiště se nám podařily zápůjčky nejruznějších historických artefaktů, kterými jsme Loretu oživil. Spojili jsme se také s restaurátorem pa-

nem Trunečkem, který si naši Loretu „adoptoval“ a bude se ji snažit dostat - řečeno sportovní terminologií - do kondice,“ slibuje starosta Masarčík. Výsledkem podle něj bude architektonický skvost, který bude stát na prvním místě pamětihodností Města Kosmonosy. Určitě bude stát za návštěvu nejen místním, ale i návštěvníkům, kteří do Kosmonos zavítají.

(pp)

XXV. FESTIVAL DĚTSKÉ EXPERIMENTÁLNÍ ARCHEOLOGIE

VSTUP ZDARMA

24.6.2023 13:00 – 17:00
SKANZEN ALTAMIRA KOSMONOSY

DROBNÉ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

K VIDĚNÍ/VYZKOUŠENÍ

- LUKOSTŘELBA
- ZÁBAVA PRO DĚTI
- KOVOTEPÉCKÁ DÍLNA
- PEČENÍ OVESNÝCH PLACEK A CHLÉBA
- KERAMICKÁ DÍLNA
- TAVBA ŽELEZNÉ RUDY
- TAVBA SKLA
- ARCHEOLOGICKÉ NALEZIŠTĚ
- KRÁMEK SE SUVENÝRY
- MLETÍ MOUKY PRAVĚKÝM ZPŮSOBEM
- KVÍZ PRO NÁVŠTĚVNÍKY

MAPA NÁS NAJDETE:

HTTP://WWW.ALTAMIRA.CZ/ ALTAMIRA KOSMONOSY

VÁCLAV A JAN NECKÁŘOVI: MY TO SPOLU TÁHNEM DÁL

Zrcadlový sál kosmonoského zámku přivítal opravdové legendy – bratry VÁCLAVA A JANA NECKÁŘOVY. Při rozhovoru přišla řeč nejen na kapelu Bacily nebo hvězdné trio Golden Kids, ale také třeba na to, jak Václav vyplatil svého mladšího bratra Jana z vojny. Václava postihla v roce 2002 mozková příhoda, ze dne na den zapomněl všechny texty ke svým písním, ale i slova potřebná k těm nejběžnějším věcem. Naopak v jeho paměti zůstala všechna data i roky k různým událostem. A pokud mu nějaké slovo vypadlo, stal se jeho „tiskovým mluvčím“ bratr Jan. A nebyla nouze ani o úsměvné momenty, třeba – když moderátor Pavel Petr položil otázku, bratři začali odpovídat, ale lehce odbočili, a pak všichni tři přemýšleli nad tím, jaká že byla ta původní otázka.

Václave, Vy jste začínal v dětském věku jako zpěvák v opeře, kdy to bylo?

Václav: Bylo to v roce 1953, v 10 letech, a bylo to 14. března v divadle v Ústí nad Labem. Maminka tam pracovala v účtárně a já jsem lital po chodbách a pořádal...

Jan: ...a popěvoval, a všiml si tě pan dirigent Viktor Málek, který tam tehdy nastudoval Verdiho Othella a ty jsi dostal dětskou pěveckou roli.

Václav: A moje kariéra vyvrcholila rolí pasáčka v Pucciniho Tosce. Bylo to ale v době, kdy jsem začínal mutovat, hlas nebyl tak stabilní a trochu jsem si ho ztrhl... a bratr tvrdí, že ten hlas jsem tehdy ztratil a do dneška ho hledám (smích)...

Jan: ...ale ty jsi zapomněl, že jsi zpíval před mikrofonem mnohem dřív, než v těch 10 letech...

Václav: A jo! To bylo v roce 1946, s babičkou jsem jel do Prahy k panu Řípovi...

Jan: ...totiž babička věděla, že Vašek bude jednou hvězda, protože jí to předpověděla cikánka. A dokonce z té nahrávky existuje kousíček – pokud máte doma double LP Planetarium, tak při písničky Stroj času jsou seřazené nahrávky od těch nejmladších k těm nejstarším – takže ta nejstarší nahrávka je, když byl Vašek nejmladší – to mu byly ty 3 roky – ozve se: Kolííííne, Kolííííne stojíš v pěkné rovině (smích).

Vášku, jste o pět a půl roku starší než Honza, vzpomenete si na oka-

mžik, kdy se Honza narodil?

Václav: Skákal jsem radostí – prý jsem běhal po chodbě v domě v Ústí nad Labem, kde jsme bydleli, a křičel jsem: mám bráčku, mám bráčku!

Jan: Doufám, že jsi pořád rád, že mě máš...

Václav: ...ale jo (smích).

Jan: Dokud byl Vašek větší než já, tak mě přerostl. Ale v momentě, kdy jsem ho přerostl, tak už si netroufl. Ale my jsme se vlastně moc neprali. Jen mám tady nad obočím jizvu od přezky. Jestli si pamatujete takové ty staré bačkory s přezkou, tak Vašek se naštal, hodil ji po mně a ta přezka mi trochu rozsekla kůži nad obočím. Ale takových situací bylo minimum. Spíš jsme drželi při sobě, nikdy jsme na sebe nežalovali a vzájemně jsme se chránili.

Co vás vlastně přivedlo k muzice a Václava i k herectví?

Jan: Táta byl zpěvák, tanečník, který začínal v Pardubicích, před tím byl i v Osvobozeném divadle u Weriha a Voskovce...

Václav: ...a byl i na Kladně v operetě a v roce 1941 přešel do operety v Pardubicích a tam jsme pak měli i jedno z prvních vystoupení s Golden Kids.

Jan: ...to jsi hodně přeskočil v čase. Po atentátu na Heydricha Němci zavřeli divadla.

Václav: ...a já v té době ležel

v postýlce na pražském Žižkově. Bydleli jsme ve čtvrtém patře v dnešní Ježkově ulici, tehdy Nerudově, číslo sedm. Vzpomínám, že v domě byla hrozná tma. Na chodbě byly čtyři dveře a všichni nájemníci měli společný vodovod na chodbě a záchod venku.

Jan: Prostě žižkovská klasika.

Už jsme mluvili o Ústí nad Labem, jak jste se dostali tam?

Václav: To bylo v roce 1946.

Jan: Po válce byl odsun Němců a v Ústí zůstaly prázdné byty. A v divadle se obnovoval český soubor. A táta tam dostal pracovní nabídku i obrovský pětipokojový byt právě po Němcích. Když odcházeli, vzali si své věci a všechno ostatní nechali. Mám odtamtud pořád doma piano. Táta ale v tom divadle moc klidu nezažil. První škraloup přišel brzy. Když nastoupili v roce 1946 gardisté a začali likvidovat všechno, co je německé, dostal se s nimi do sporu. Byl tam totiž obrovský notový archiv – italské, francouzské a taky německé opery a balety. Jenže oni neviděli umění, viděli jen němčinu a začali všechno likvidovat. To tátu jako tajemníka naštal, tak jednoho z těch chlapů prohodil dveřmi, že ničemu nerozumí a má vypadnout. Táta měl hodně síly, byl udeřený sportovec.

Jak jste se v mládí rozhodovali o budoucím povolání? Vašku měl jste jasno, že budete zpěvák nebo naopak herec? Ono se to ve finále pak spojilo...

Václav: Já jsem dělal zkoušky na DAMU v roce 1962. Ale nevzali mě. Tak jsem šel hrát jako elév do divadla v Mostě, kde jsem na půl úvazku byl herec a na půl úvazku elektrikář – osvětlovač. A tak jsem to na DAMU zkoušel podruhé, a ani tehdy mě nevzali. Tak jsem to pak zkoušel na brněnskou JAMU a v porotě seděla Vlasta Fialová, výborná herečka, a ta mi řekla, že už hraju, a to že oni nechtějí a že mě nevezmou.

Honzo, Ty prý dodnes Vaškovi něco dlužíš? Kdysi Tě vyplatil z vojny. Jak se to stalo?

Jan: Začnu trochu ze široka. Já jsem původně chtěl hrát na piano. Hrál jsem na něj asi 2 roky, ale pak jsem musel na 2 měsíce do ozdravovny a v Lidové škole umění si za mě

našli náhradu. Tak jsem začal hrát na violoncello. A tu třídu vedl bývalý vojenský muzikant major Krupička. K němu jsem chodil 3 roky. A když mi bylo 15 let, tak jsem šel do vojenské hudební školy v Roudnici nad Labem. A při zkouškách mi řekli, že budu muset hrát ještě na nějaký dechový nástroj. A učitel – voják, který byl u přijímaček, si mě zavola a řekl: ukaž zuby! Tak jsem se na něj vyzubil, a on: ha, klarinet! No a já se začal učit i na klarinet.

Honzo, stále jsme se nedostali k odpovědi...

Jan: A na co ses ptal?

Ježíš, teď jsem to zapomněl....

jít, ale museli jsme zaplatit takzvané školné – to znamená ty 4 roky, které jsem strávil v Roudnici nad Labem. A brácha v té době už byl slavný a při penězích, takže mě vyplatil. Ale tehdy to bylo 15 tisíc korun, což byla nepředstavitelná částka. A já od té doby říkám – samozřejmě v nadsázce – že máme nepsanou dohodu, že Vaškovi budu sloužit.

Václav: ...ale brácho, tisíckrát jsi mi to vrátil...

Jan: Dokonce jsem se kvůli tobě naučil hrát na kytaru. To bylo tak, že Vaška na začátku 70.let při besedách ve školách doprovázel na kytaru spoluzakladatel kapely Bacily Ota Petřina, ale moc ho to nebavilo. Tak se se mnou domluvil a společně jsme Vaškovi koupili kytaru – španělkou, aby se na ni naučil a doprovázel se sám. A dopadlo to tak, že jsem se na tu kytaru musel naučit já (smích).

Václav: ...a na to konto vznikla i písnička Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě.

Jan: A já bych k tomu ještě dodal, že my jsme vlastně nikdy tu písničku na koncertech nehráli. Ale přišel rok 1999 a film Jana Hřebejka Pelíšky. A v nich zazněla nejen tato píseň, ale třeba i Lékořice nebo Sluneční hrob od Blue Effect nazpívaná Vladimírem Mišíkem. Před tím filmem to byly zapomenuté písně, které znali jen fajnšmekři, ale běžní posluchači o nich vůbec nevěděli, protože se nikde nehrály. A najednou přišel zlom a na všech koncertech najednou lidé chtěli – hlavně ti mladí, abychom Lékořici a Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě hráli. Pak jsme se na nějaké akci s Honzou Hřebejkem potkali. Já jsem k němu přišel a říkám: „Tak vám teda

(velký smích)

Václav: vyplacení z vojny?

Všichni tři: ANO!

Jan: Tak já budu pokračovat (smích) Když jsem pak v Roudnici nad Labem odmaturoval, tak každý z nás dostal přidělenou vojenskou posádku někde v Československu, že si tam odslouží i základní vojenskou službu. A já prvního srpna v roce 1968 nastoupil k posádkové hudbě do Milovic. A za 20 dnů přijela vojska Varšavské smlouvy, ráno jsme se probudili a měli jsme hlaveň tanku v okně ložnice. V roce 1969 nám dali možnost u armády zůstat nebo ode-

pěkně děkujeme.... Vy za to můžete.“ On se hrozně lekl, protože vůbec nevěděl, o čem je řeč. Ale po vysvětlení, že jsme se ty písničky museli naučit a musíme je na koncertech hrát, se hodně nasmál.

Rád bych se vrátil i k legendárnímu Golden Kids (trio Marta Kubišová, Helena Vondráčková, Václav Neckář, pozn.red.). Jak dlouho jste vlastně existovali?

Václav: Jen 15 měsíců. Od 1. listopadu 1968 do 3. února 1970. A Golden Kids jsme založili na narozeninové oslavě Marty Kubišové. Poprvé jsme se ale spolu všich-

ni tři sešli o tři roky dříve. Už v roce 1965 jsme vystoupili na scéně pražského divadla Rokoko. Pokračovalo to společným úspěchem na veletrhu Midem ve francouzském Cannes, a když nás pak pozvali do pařížské Olympie, sezpívali jsme se definitivně. Zjistili jsme, že se máme rádi, že se naše hlasy k sobě hodí... Rozpadli jsme se kvůli zákazu vystupování Marty Kubišové. Poslední vystoupení Golden Kids se odehrálo 27. ledna 1970 v Ostravě, hned 3. února 1970 dostala Marta Kubišová zákaz vystupování. Obviňovali ji totiž z toho, že nafotila pornografické fotky, přitom to byla šilená fotomontáž. A ačkoli jsem pokoušel při soudních líčeních Martu hájit, k ničemu to nebylo. Rozsudek byl jasný, zákaz vystupování. Za těch 15 měsíců jsme ale stihli natočit mnoho gramofonových desek a také koncertovali v tuzemsku i v zahraničí.

Jan: Golden Kids byli v Evropě zjevením a ojedinělým sdružením – dvě holky a jeden kluk, což bylo tenkrát neobvyklé. Kamkoli přijeli, tam měli úspěch. Taková ABBA přišla až po Golden Kids...ale bylo zajímavé, že Bohuslav Ondráček zvaný Boban (hudební skladatel, zakladatel Golden Kids, pozn.red.), byl v době před normalizací ve Švédsku a tak různě „šmejdil“ v obchodech s muzikou a našel písničky jistého Björna Ulvaeuse. Znalcům nemusíme připomínat, že to byl jeden ze čtyř členů ABBY. Ale skládal ještě mnohem dřív, než tahle kapela vznikla. A Boban ty noty přivezl a Vašek a Helena (Vondráčková) nazpívali každý zvlášť jednu písničku v programu Golden Kids. Celé to pásmo bylo podobně koncipované tak, s jakým později vystupovala i ABBA. Kdyby tenkrát Martě nezákazali zpívat, kdo ví, jak by to všechno dopadlo.

Ted' se posuňme v čase ke skupině Bacily.

Václav: Bacily založili můj bratr

Jan, Ota Petřina a Zdeněk Rytíř v roce 1971. Bacily totiž rozšiřují muziku (smích). Název vznikl podle úspěšné písničky Doktor Dam di Dam, o které Zdeněk Rytíř tvrdil, že doktor musí mít co do činění s bacily.

Jak to bylo s oscarovými Ostře sledovanými vlaky nebo s „trezorovými“ Skřivánky na niti?

Václav: Já jsem si přečetl Hrabalovu knížku, tehdy stála 6,50...

Jan:...a to jsi netušil, že tě za měsíc poté pozvou na Barrandov na kamerové zkoušky a tam bude sedět Jiří Menzel. A taky málokdo ví, že původně chtěl hlavní postavu – mladého Miloše Hrmu – hrát sám Jirka Menzel.

Václave, potkal jste se někdy s Bohumilem Hrabalem?

Václav: Potkal. Seznámil nás právě Jirka Menzel před natáčením «Ostře sledovaných vlaků». Přivedl mě do jedné hospody v Libni, ve které seděl Hrabal. Když mě uviděl, ukázal na mě prstem a řekl: „To je on! To je Miloš Hрма!“ Byl to můj nejrychlejší casting. Pak přišli Skřivanci na niti, ty jsme točili v roce 1969. Dokonce byla na ten film reklama v tehdejším časopise Kino. Na plátna se ale nedostal, protože skončil v trezoru a na jeho oficiální uvedení do kin

jsme si museli počkat až do roku 1991. To byla premiéra v tehdejším kině Blaník, kde se teď hrají muzikály, kromě jiného i Šíleně smutná princezna.

A když už jsme u té princezny, jak to bylo s filmem?

Václav: Režisér Bořivoj Zeman si nás s Helenou (Vondráčkovou) vybral na první pohled. A vůbec nevadilo, že jsem menší než ona, protože se to dorovnálo korunou na mé hlavě.

Jan: My tomu filmu familiérně říkáme Šílenka (smích).

Bratři, vy se tak krásně doplňujete...

Jan: Ono je to tak, že než se Vaškovi stala ta mozková příhoda, tak mluvil hlavně on. Já třeba jsem až do 5 let nemluvil, protože zkrátka nebyl důvod, nebylo si nač stěžovat (smích). A podobné to měl i můj syn. Ten to měl zhruba do čtyř let. A já jsem se potom vyjadřoval v dospělosti muzikou, takže zase nebyl důvod k velkým proslovům. A teprve po Václavově příhodě jsem musel za něho mluvit, urychlovat debatu a tak dále.

Václave, bylo lepší, když Honza nemluvil?

Václav: Já nevím (velký smích)...

Jan: Já občas řeknu špatné data, cifry, jména...protože si to tak nepamatuji. Ale je opravdu zajímavé, jak ten mozek funguje, protože Vašek si

všechno tohle pamatuje. Třeba data naprosto přesně. Kdy a kde jsme hráli a tak dále. A víš, kdy budeme mít velký koncert?

Václav: To vím přesně a moc rád bych vás všechny pozval 22.října do divadla Hybernía v Praze, kde budu slavit 80. narozeniny.

**PŘIPRAVILI
TEXT JANA PETROVÁ,
FOTO MIROSLAV POLACH**

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Přiznám se, že setkání s bratry Neckářovými pro mě bylo neskutčným zážitkem, vlastně splněným snem. Hned po rok staré besedě s famózní herečkou Ivou Janžurovou. S Honzou Neckářem jsem se poprvé setkal v roce 2022 a hned jsem věděl, že právě jeho s bratrem chci do Kosmonos pozvat. První termín nevyšel, druhý už ano. A byl jsem rád, že se zaplnil Zrcadlový sál. Už jen proto, že vidět a hlavně slyšet

legendy české a československé populární hudby bylo opravdu úžasné. Navíc oba pánové si to stoprocentně zasloužili, stejně jako dlouhý potlesk na úvod, a ještě o mnoho delší na závěr povídání. Dlouho jsem si připravoval podklady pro besedu. Už při prvním setkání jsem pochopil, že nebudou třeba. Fascinovalo mě vystupování umělců. Naprosto skromné, žádné hvězdné. A Václav Neckář mě dostal, když

si na první dobrou zapamatoval mé křestní jméno a pak mě i oslovil Pavle ... To pro mě byla ta největší odměna. Stejně jako možnost posadit se vedle bratrů na pódiu. Věřím, že něco podobného nás všechny bude čekat také na podzim, kdy je snahou přivést do Kosmonos herce Bolka Polívku. V říjnu pak legendu světové atletiky a muže, který v Kosmonosích bydlel – oštěpaře Jana Železného.

ZÁMECKÉ KULTURNÍ LÉTO

Pokračuje Zámecké kulturní léto. Zve vás Osvětová beseda. Divadelní představení se uskuteční za podpory města Kosmonosy. Jak pokračuje program?

neděle 25. 6. ve 14:00 - POMNĚNKOVÉ ODPOLEDNE. Mažoretky Sokola Kosmonosy nádvoří zámku, vstupné 50 korun dospělí, 20 korun děti.

úterý 27. 6. v 19:30 - BAKALÁŘI, autorem je sám život. Ochotnický divadelní spolek Bozděch Libáň, ná-

dvoří zámku, vstupné 100,-

úterý 8. 8 v 19:30 - MBQUARTET V SALLA TERENĚ. Koncert Mladoboleslavského smyčcového kvarteta, Salla terena, vstupné 150,-

úterý 15. 8. v 19:30 - CIMBALOVÁ MUZIKA MIROSLAVA KOTLÁRA, nádvoří zámku, vstupné 150,-

úterý 22. 8. v 19:30 - TĚŽKÁ BARBORA, Voskovec a Werich Divadýlko na dlani Mladá Boleslav, nádvoří zámku, vstupné 100,-

úterý 29. 8. v 19:30 -

PROUTNÍK POD PANTOFLEM, Georges Feydeau Divadelní spolek Dobrovít, Dobrovice, nádvoří zámku, vstupné 100,-

úterý 5. 9. v 19:30 - PYGMALION, George Bernard Shaw, Divadelní spolek J.K.Tyl Josefův Důl, nádvoří zámku, vstupné 100,-

čtvrtek 14. 9. v 19:30 - ZAKÁZANÉ UVOLNĚNÍ, Petr Kolečko. Divadelní spolek Jiří Poděbrady, nádvoří zámku, vstupné 100,-

MILADA REMEŠOVÁ

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Psychiatrická nemocnice v Kosmonosích uspořádala Den otevřených dveří. Záměr si mohli prohlédnout oddělení K20, jehož primárkou je VERONIKA KOTKOVÁ. Ta nás také pozvala na prohlídku. Navíc bylo možné se seznámit například s hipocentrem nebo ve stáncích s výrobky samotných pacientů.

Paní primárko, jakou tradici v Psychiatrické nemocnici Den otevřených dveří má?

„Oddělení K20 a Detox vznikla před patnácti lety. Ze začátku jsme měli Den otevřených dveří řekněme jako uvítací a propagační záležitost. Pak jsme si řekli, že by stálo za to pořádat jej každoročně. A tak jsme vlastně toto oddělení dostali do povědomí veřejnosti. Den otevřených dveří jsme v další fázi pořádali každé dva roky. Pak přišel covid. S ním jsme se uzavřeli a letos tedy máme výročí! K tomu se pochopitelně přímo nabízelo znovu oddělení ukázat veřejnosti. Hlavně se nám v mezidobí stala spousta věcí. I s tím, že původně jsme začínali s jedním oddělením – dvě staničky, detox a K20 dohromady. Od podzimu 2021 jsme tyto subjekty rozdělili a přestěhovali. Detox má pro sebe celé oddělení v patře a navýšil svou kapacitu. K20 zůstala v přízemí a rozšířila se také.“

Můžete jednotlivá oddělení představit?

„K20 je resocializační a terape-

Bublinkový válec - snoezelen přístupy, multifunkční terapeutická místnost K20. Snoezelen je multifunkční metoda, která se realizuje v obzvláště příjemném a upraveném prostředí pomocí světelných a zvukových prvků, vůní a hudby, přičemž jejím cílem je vyvolání smyslových pocitů.

utické oddělení. Výstupem je, aby člověk od nás odešel a byl funkční ve společnosti. Aby se zapojil jak v sociálních vazbách, v práci, tak v rodinách, v partnerských vztazích. Aby prostě fungoval. A někdy je to s podporou. Hodně využíváme spolupráce s komunitními službami. Někdy to jde přirozeně, samostatně, s pomocí přátel, rodin atd. A to terapeutické znamená – vlastně je to takové provázané - bez terapie to prostě nejde. Lidé, kteří odsud odcházejí, by měli rozumět sami sobě, svým problémům, dojít si k nějakému sebepoznání. Takže oddělení K20 je určené pro lidi, kteří se chtějí vrátit a fungovat ve společ-

nosti, mají na to kapacitu. Ta nemoc je nelimituje natolik, aby museli setrvale využívat nějaké služby charakteru naší nemocnice.“

A detox? Co ten představuje?

„Detox je pak zařízení, které slouží ke zvládnutí odvykacích příznaků a k motivaci lidí k plné abstinenci a nebo alespoň k tomu, aby šli zkusit léčbu a udrželi se v rámci možností co nejčistší. Nebo, pakliže jsou to uživatelé drog, klasických tvrdých drog – a do nich, co se týče závažnosti – počítám i alkohol a marihuanu, tak, aby je užívali alespoň nějakým nerizikovým způsobem, s nějakou substituční terapií.“

KŘEST KNIHY K20 KATEŘINY PUNCMANNOVÉ

Den otevřených dveří v Psychiatrické nemocnici doplnil také křest knížky s názvem K20. Autorka KATEŘINA PUNCMANNOVÁ v něm popisuje fungování oddělení nesoucího právě tento název. A také to, jak například probíhá hospitalizace.

Můžete, Kateřino, knížku představit?

„Už jste něco naznačil v úvodu. Skutečně popisuje samotnou hospitalizaci. Od okamžiku, kdy se sem člověk dostane a nic o tom neví. Má velké představy. Čeká, že ho někdo třeba přiváže na postel... Reálně je to ale pobyt, který mu pomůže se v životě zotavit a pozná spoustu zajímavých lidí, ze kterých se můžou stát i přátelé.“ *Pro vás to ve své podstatě byla diplomová práce. Jaké ale máte vlastní zkušenosti z pobytu v Psychiatrické nemocnici?*

„Vlastní zkušenosti se pochopitelně objevují. Knička má dvě textové linie. Ta první je moje vyprávění, kde přibližuji, jak jsem se sem dostala, nástup na oddělení, první dojmy a celý můj příběh. Druhá textová úroveň je populárně naučná. Vysvětluje odbornější termíny, co znamená třeba psychoterapie nebo jak fungují různé pracovní terapie a další léčebné metody.“

Můžete popsat a přiblížit váš příběh?

„Trvalo mi hodně dlouho, než jsem si uvědomila, že se mnou není něco v pořádku. Provázely mě problémy už od rané puberty. A někdy v osmnácti letech to kulminovalo, třeba jsem dvě hodiny brečela ve sprše a měla jsem pocit, že si nezasloužím žít. Tenkrát jsem se svěřila své lékařce a ona mi pomohla dostat se právě

Při křtu knížky K20 zleva ředitel Psychiatrické nemocnice MUDr. Jan Křen, autorka Kateřina Puncmannová a primárka oddělení K20 MUDr. Veronika Kotková

sem na oddělení K20, kde mi zachránili život. Znovu jsem našla jeho smysl i radost.“

Ty problémy byly hlavně psychického rázu?

„Šlo o špatné myšlenky, depresivní stavy a sebepoškozující tendence i sebevražedné myšlenky.“

Jak váš život vypadal po návratu z nemocnice?

„Ten můj život byl a je šťastnější. To i z toho důvodu, že moje okolí to všechno vzalo moc hezky, všichni mě přijali zpátky a nestranili se mě. Já do té doby měla pocit, že když je někdo psychiatrickým pacientem, tak se mu musím vyhnout obrovským obloukem, a hlavně se s tím člověkem nebatvit a vůbec nekontaktovat. Ale to moje okolí, škola, přátelé – se mi všichni snažili pomoci. Myslím, že pokud to okolí vám pomáhá, tak je to to nejdůležitější.“

Knička by tak měla být inspirací pro ty, kteří se ocitnou v podobných problémech a mají obavu s tím bojovat?

„Je to jednak pro ty, kteří už problémy mají, a také pro jejich okolí, protože člověk sám se někdy cítí špatně, ovšem nevyhledá pomoc, ale jeho rodina nebo blízcí přátelé vědí, že by tu pomoc potřeboval a můžou ho přesvědčit, aby odbornou péči skutečně vyhledal.“

Jaká doba uběhla od nápadu knížku sepsat do jejího vydání a křtu?

„Byla to intenzivní práce zhruba šesti měsíců v rámci školní diplomové práce, kdy jsem psala text a dělala celou grafickou úpravu. Potom to ale ještě byla dlouhá cesta. Až jsme se potkaly s paní primárkou a s ředitelem kosmonoské Psychiatrické nemocnice. Společně jsme se rozhodli, že knížka vyjde a bude na podporu zdejšího oddělení K20.“

Kdo se řadí k návštěvníkům Dni otevřených dveří?

„Jsou to všichni – od budoucích klientů přes rodinné příslušníky... nebo lidi přicházející z čiré zvědavosti, ke studentům a lidem z odborné veřejnosti, bližším nebo vzdálenějším kolegům ... a samozřejmě se objevují naše kolegyně z týmu, které jsou právě na rodičovské dovolené. Takže jsou tu i s dětmi a nezřídka se, paralelně s aktuálními rodičovskými povinnostmi, nechají strhnout a aktivně se zapojují. Jsou to zkrátka lidé, kteří potřebují vědět něco o našem oddělení. Jak funguje, představit ho případně někomu dalšímu, a to můžou být jak rodinní příslušníci, tak i samotní pacienti. Jsou tady i studenti, kteří se budou třeba ucházet o práci u nás. Hledáme lékaře, hledáme psychology, takže jsme oslovovali i přes sociální síť různé skupiny. Potkala jsem tady třeba studentky medicíny z Hradce Králové, ale jsou tady i naši bývalí pacienti – byli tady, zdravili, vzkazovali pozdravy svým lékařům, terapeutům.“

Kromě návštěvy oddělení jste ale připravili také nejruznější stánky a také doprovodný program. Co všechno?

„K vidění jsou ukázky některých aktivit, které tady probíhají. Můžete se naučit zásady kardiopulmonální resuscitace, je tady k tomu figurína. Můžete si zkusit jak oživovat člověka srdeční masáží. Můžete si ale i zkusit, jestli v sobě nemáte alkohol, protože vám uděláme dechovou zkoušku, a pan doktor vám k tomu bude vyprávět, co ta dechová zkouška vlastně ukazuje. Máme tady stánky, kde si můžete vyzkoušet udělat si něco rukodělného, ať už jsou to třeba nepečené kuličky, to znamená nácvik nějaké práce, jemné motoriky, můžete si udělat třeba vonnou sůl, jsou tu i věci na ozdabu, například placky na oděv, u kterých si můžete vybrat obrázky, jsou to třeba výtvarné věci, které tady pacienti dě-

Zátěžová deka a pranamatky - techniky práce s napětím

lají, je tady prodejní výstavka věcí, máme tu drobné občerstvení a stánek, kde informujeme o profesích, které tady pracují.“

Navíc asi k velice oblíbeným patří hipocentrum?

„Ano, zájemci si mohli zajít do hipocentra, kde viděli nejen koně, ale také animoterapii. Pokud prahnete po ještě větší míře výrobků, tak můžete zajít do krámků centrální terapie. A to úplně nejvíce, co jsme mohli na oddělení nabídnout, byl křest knížky. Pacientka, která prošla naším oddělením, v rámci své diplomové práce udělala krásnou knihu, která se jmenuje K20. Popisuje v ní zážitky z oddělení, kde se léčila a doprovází to i odborným textem. Za mě je to takový hezký edukační materiál o K20. Kniha vyšla v nákladu 450 výtisků a budeme ji nabízet vážným zájemcům, kteří pracují s duševními onemocněními, aby mohli poznatky z této knížky využít pro své pacienty.“

Návštěvníci Dne otevřených dveří psychiatrické nemocnice se mohli seznámit také s Hipocentrem

PŘEDNOST MÁ SKUPINOVÁ PSYCHOTERAPIE

Od začátku pracuje na oddělení K20 kosmonoské Psychiatrické nemocnice MICHAL SEGERT. Může proto porovnávat, jak se změnila, a říct například, s jakými formami terapie odborníci pracují.

Jak se tedy ta oddělení měnila?

„Měnila se nejen skladbou pacientů, ale i službami nebo způsoby a přístupy jakými poskytujeme různé formy terapie. My jsme oddělení, které pracuje na stabilizaci, resocializaci. Nejsme oddělení, odkud by člověk vycházel a už by nečerpal žádnou jinou službu nebo pomoc. My jsme v řetězci poskytování péče v té fázi stabilizace pacienta. Navigujeme ho na tvorbu náhledu na zdroje jeho potíží, jejich projevy. Navigujeme na změnu a možnou úlevu a harmonizaci. Dosažené se pak snažíme zpevnit a stabilizovat. Potom překládáme do následné péče, tedy do ambulance.“

S jakými formami terapií tady pracujete?

„Přednostně pracujeme se skupinovou psychoterapií, to je ta hlavní terapie, která tady je. A je intenzivní. Samozřejmě pracujeme i s některými formami individuální terapie, posky-

tujeme intervence, konzultace, pilotně jsme spustili v rámci reformy metodiku individuálního plánu, fungujeme jako klíčoví pracovníci jednotlivých pacientů. Ale individuální plánování vlastně používáme od samého počátku... V rámci expresivních terapií nabízíme různé intenzity a formy ventilace, introspekce, seberealizace, ať už je to arteterapie, muzikoterapie nebo prostá terapie řečem. Poskytujeme různé druhy relaxací, techniky práce s napětím, léta zařazujeme Snoezelen přístupy- multismyslové prostředí. V tom jsme v oblasti psychiatrie také jedna z prvních vlaštovek. Pohybové aktivity, to je samostatná kapitola, máme trasy pro nordic walking, venkovní fitness.... Poskytujeme hiporehabilitaci, spolupracujeme s Fokusem, využíváme poměrně širokou škálu jejich externích aktivit mimo ústavní prostor. Dále chodí pacienti do centrální terapie a aktivně nastupují do dalších možností, které poskytuje Psychiatrická nemocnice Kosmonosy, přístupy zahradní terapie, práce s prostředím, v podstatě holistický přístup k člověku a jeho životu.“

**STRÁNKU PŘIPRAVILI:
PAVEL PETR,
FOTO MIROSLAV POLACH**

NEJVĚTŠÍ ODMĚNA? PLNÉ HLEDIŠTĚ!

Letos Kosmonosy uvítaly už 19.ročník Zámeckého kulturního léta, které pořádá Osvětová beseda Kosmonosy. Těšit se ještě můžete na představení amatérských souborů v krásných kulisách kosmonoského zámku a Sala Terreny. Nejen za Zámeckým kulturním létem, ale i spoustou dalších akcí stojí MILA-DA REMEŠOVÁ. Dáma, pro kterou je spokojenost ostatních vším. Kosmonoský zpravodaj ji proto pozval na malé povídání.

Příští rok oslaví Zámecké kulturní léto už dvacáté výročí, jaké byly začátky?

První představení byla v roce 2005 a začátky byly hodně náročné. Sháněli jsme židle pro diváky, řešili, jaké bude pódium, osvětlení, reflektory a tak dále. Ale druhý rok se nám podařilo získat dotace Středočeského kraje z fondu kultury a za ty peníze jsme koupili 200 židlí. A můžu říct,

že do dneška jsou v pořádku, jsou bytelné a zkrátka vydržely a doufám, že ještě hodně vydrží. Dalším problémem bylo pódium. Než se vydláždilo nádvoří kosmonoského zámku, tak nám jedna firma stavěla pódium, ale po úpravách nádvoří jsme museli znovu řešit, jak to pódium vytvořit. Ale znovu na základě žádosti o dotaci na Středočeský kraj se nám podařilo pódium získat. Rozměry mělo 6 x 10 metrů, vysoké je jeden metr, ale protože je opravdu veliké, tak v posledních letech jsme 2 metry ubrali a teď ho stavíme 6 x 8 metrů. A další vybavení – reflektory, stojany a podobně se nám podařilo pořídit z dotací také. Takže základní vybavení jsme dali dohromady. Ale nastal problém se skladováním právě těch dvou stovek židlí. Když byla ještě uzavřená Sala Terrena, tak byly tam. Potom jsme je mohli dát do zámeckého sklepení s tím, že na sezónu se vynášejí a při-

krýváme je plachtou a hasiči nám staví pódium.

Jak je to se soubory?

My máme takový jakýsi základ ochotníků z okolí. Dospěli jsme totiž k závěru, že nemůžeme zvát soubory profesionální. Zkrátka jsou pro nás hodně drahé. Bohužel přišel covid a mnoho ochotnických souborů se z té situace stále dostává a některé z nich dokonce dodnes nejsou schopny hrát. Ochotnické soubory jsme ale schopni zaplatit ze vstupného a dotace Města Kosmonosy. Kdysi jsme začínali na čtyřiceti až padesáti korunách za lístek, pak jsme to samozřejmě museli zvyšovat, a letos už jsme museli dát 100 korun za lístek. Propisují se do toho náklady za energie, doprava, ale i zvýšené ceny honorářů... Ale my se o ty soubory snažíme co nejlépe postarat. Připravujeme jim občerstvení - třeba chlebičky, něco napečeme, vaříme kávu. Divadlo sice

začíná v 19.30 hodin, ale soubory přijdou mnohem dřív, aby si postavily scénu, a my jim musíme vytvořit nějaké zázemí. A pro mě osobně je to během těch představení hodně časově náročné. Přicházím kolem druhé odpoledne do zámku a odcházím kolem půlnoci. Musíme dohlédnout na to, aby bylo uklizeno a vše v pořádku.

Jak moc dopředu musíte soubory rezervovat?

Tomu vybranému okruhu souborů píšu zhruba na začátku března a domlouváme termíny. Obecně jsme se shodli na úterý, protože ve čtvrtek Mladá Boleslav pořádá nějaké koncerty, tak aby se to „netlouklo“. Vždycky jsem ty termíny rozeslala třem souborům a čekala jsem, až si vyberou. Ale letos jsem všem souborům poslala všechny termíny, a počítala jsem s tím, že k určitým kolizím dojde. Ale vše se podařilo vyřešit. Ten proces sladování trvá vždycky

nejméně 2 měsíce. S každým souborem pak musíme sepsat smlouvu a udělat rozpis na každé představení v kolik hodin přijdou umělci, v kolik se sejdeme my – každý z nás má nějaký úkol. Dalším našim úkolem je zajistit také tisk vstupenek a plakátů... Celkem nás je zhruba kolem dvanácti členek Osvětové besedy, které si zaslouží veliké poděkování za obětavost a spolehlivost. Jsme za ta léta sešrané.“

Jak se vám dařilo získávat důvěru diváků?

Nebylo to naaráž, šlo to postupně. Ale už jsou tací, kteří se ptají, těší se – a nejsou to třeba ani Kosmonosáci. Na některé mám e-mailové adresy, tak se jim s předstihem posílá program, obsazení, termíny atd. Tu propagaci se snažíme dělat, jak to jde. Ale pak jsou i takoví, kteří řeknou, že o ničem nevěděli. Přitom v Kosmonoském zpravodaji o všem informujeme, dál jsou informace s programem na plakátech v zámku, u Lorety, ve vývěsce Osvětové besedy na náměstí, na vývěsních plochách po Kosmonosích a knihovně. Letáčky s programem pak doručuje Česká pošta do každého popisného čísla, bytu. Jak říkám, kdo informace hledá, najde je.“

Co vás na tom těší?

Největší odměnou je plné hlediště. Já také ráda pozoruji lidi. A zjišťuji, že jsme takovým mostem. Při představeních se v publiku potkávají lidi, kteří se dlouho neviděli, a je vidět, jak je to setkání těší. Smyslem je také, že v Kosmonosech je živá kultura, živé divadlo a zámek je jejich hostitelem. Jsem ráda, že ta tradice vznikla, a ještě bych byla raději, kdyby se zachovala i pro budoucí generace.

PAVEL PETR

Zámecké léto se na nádvoří kosmonoského zámku letos koná už po devatenácté. Akci pořádá Osvětová beseda.

NABÍDKA SPORTOVNÍCH AKTIVIT

Pondělí: Pilates s Radkou 17-18 hodin, Hatha jóga s Luckou 18-19 hodin
Úterý: Cvičení DNS s fyzioterapeutkou Irenou, 18-19 hodin
Středa: Pilates s Radkou 17-18 hodin
Neděle hala: Jogalates 18-19 hodin
Kontakty na lektorky pro rezervace

místa: Radka 603 297 507, Lucka 776 265 359, Irena 732 742 222. Kromě toho připravujeme na sobotu 9. září v prostorách zámeckého parku a Sala Terreny rodinné sportovní odpoledne. Více informací v prázdninovém vydání Zpravodaje a na facebooku Společně srdcem. (jj)

HÝBEME SE V KOSMONOSÍCH

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili dobročinné akce Hýbeme se v Kosmonosích. Celé sobotní dopoledne se v hale sportovalo a všichni se skvěle bavili. Děkujeme Městu Kosmonosy - hlavnímu partnerovi projektu, Zaměstnanecké pojišťovně Škoda za opakovanou podporu a reklamní předměty do tomboly a lektorům Radce Šteinerové, Ireně Horáčkové,

lektorce jógy Evě, Tanečnímu studiu COOL DANCE a Kubovi Vávrovi za skvěle připravený program. Hlavní poděkování patří vám všem, kteří jste přišli, podpořili tento projekt a přispěli Tádovi na rehabilitaci. Nakonec vás bylo víc než 40, skoro jsme se nevešli. Díky patří i těm, kteří nepřišli, a přesto poslali příspěvek. Fotografii pořídil Luboš Plachý, děkujeme. (jj)

KONCERT SBORU PAPRSEK

V závěru května spolek Společně srdcem uspořádal v nádherném prostředí Zrcadlového sálu zámku Kosmonosy koncert dětského pěveckého sboru Paprsek. Kromě nových písniček diváci mohli slyšet i blok písni, které se po dobu trvání sboru, a to je le-

tos 50 let, staly hity. Otevřenými okny jste až u brány zámku mohli slyšet písni ABBY a další. Koncert se skutečně vydařil, místa v sále byla vyprodaná. Partnerem akce bylo město Kosmonosy, kterému tímto děkujeme. Fotila Lenka Hýblová. (jj)

MUZEUM SE OTEVŘE V POLOVINĚ ČERVENCE

Pro návštěvní sezonu 2023 se muzeum v kosmonoském zámku otevře mimořádně až od 15. července 2023. Důvodem je nepředvídaná změna v expozici, protože některé zapůjčené exponáty z Muzea Mladoboleslavska musely být navraceny ke generální inventuře. To jsme se dozvěděli až v polovině června. Musí být tedy provedena úprava stávající historické expozice. Muzeum v zámku bude otevřené o víkendech, vždy v sobotu a neděli

od 14.00 do 17.00 hodin. Pro zájemce lze domluvit individuální prohlídky mimo otvírací dobu po telefonické domluvě na čísle 608 519 028. Návštěvníci si mohou prohlédnout expozice, které se váží k historii našeho města. Současně po domluvě lze navštívit také nově upravenou expozici v Muzeu v Horních Stakorách. Domluvit se lze na telefonu 776 577 769.

Srdčně Vás zveme k prohlídce. Muzejní spolek Kosmonosy

LACO DECZI V MUZEU

Ve čtvrtek 8.6. se v Leteckém muzeu Metodě Vlacha v Mladé Boleslavi konal unikátní koncert. Na pódium se představil významný světový trumpetista Laco Deczi. Své umění předvedl společně se svou kapelou Cellula New York, která je složena z významných jazzových instrumentalistů. Předem vyprodaný koncert byl skutečně nevšední zážitek. Jazzová hudba se prolínala s netradičním prostředím, nálada na koncertě byla fantastická a návštěvníci si koncert užili do posledního tónu. Organizátoři se již teď těší na další podobnou akci. Koncert světového umělce byl součástí cyklu ROK NA 4 DOBY, jehož součástí jsou také vystoupení v Zrcadlovém sále zámku Kosmonosy. Stojí za ním Iva Benešová, Lenka Sekerová a Miroslav Sekera. (pp)

Trumpetista Laco Deczi vyprodal sál Leteckého muzea Metodě Vlacha.

FOTBALOVÁ DIVIZE? VELKÁ SPOKOJENOST!

Fotbalová sezóna skončila. Pro kosmonoské hráče nadmíru úspěšně. Áčko v divizi v konečném účtování obsadilo čtvrté místo. Vidět byl také rezervní tým. Ten vybojoval postup do krajské I. A třídy. V klubu je tak na čem stavět, což je dobrá zpráva do budoucna. Třeba i s ohledem na to, že by se ve městě mohla hrát třetí nejvyšší soutěž, tedy Česká fotbalová liga. Ale po pořádku.

„S divizním účinkováním a konečným čtvrtým místem můžeme být spokojeni,“ začal hodnocení prezident SK Kosmonosy Petr Bernard. „Je třeba ale sezónu rozdělit na dvě části. Ta podzimní nám mohla přeci jen vyjít lépe. Zbytečně jsme poztračeli nějaké body, tam bych určitě hledal rezervy. Na druhou stranu jaro nám vyšlo velice dobře, s jarní částí můžeme být nadmíru spokojeni.“

Nebyl to jen první kosmonoský tým. Také béčko, tedy rezervní mužstvo, o sobě dalo výrazným způsobem vědět. Už po první části soutěže vedlo s velkým náskokem a vše hráči stvrdili postupem do krajské I. A třídy. „Z toho máme velkou radost. Je to umocněné ještě tím, že prak-

Prezident fotbalového klubu SK Kosmonosy Petr Bernard.

ticky v každém zápase nastupovalo hned několik hráčů dorosteneckého věku. To se nám líbí, že z devadesáti procent tam hrají mladí kluci. Určitě v tomto trendu chceme pokračovat. Proto jsme za postup rádi. Vyšší soutěž určitě právě mladým hráčům pomůže k jejich sportovnímu růstu a získávání zkušeností. Pak samozřejmě s nimi počítáme také pro divizní tým. Věříme, že někteří u nich se vyhraji tak, aby opravdu mohli naskakovat do divize.“

To je dobrá zpráva. Kosmonoský fotbal má na čem stavět, mládežnická základna je skutečně široká. V nejrůznějších soutěžích startuje třináct žákovských nebo dorosteneckých celků. Sportovní klub je tak jedním

z mála v regionu, kde se takto s mládeží pracuje. Základna je opravdu široká a daří se s ní pracovat. Postup B týmu do vyšší soutěže je toho tím nejlepším možným důkazem.

Zpátky ale k diviznímu mužstvu a tomu, co čeká během léta, kdy pravidelně dochází ke změnám v kádru. „Nějaké velké změny v kosmonoském týmu dělat rozhodně nechceme. Jen je naší snahou kádr vhodně doplnit tak o tři čtyři hráče, které bychom rádi přivedli. Zase se spíš ale chceme soustředit na mladší hráče. Opravdu prostě jít cestou spolupráce s mladšími fotbalisty. My máme v sestavě zkušené fotbalisty, jako jsou Fabián, Hošťálek nebo Pajer, přes své mládí má zkušenosti z Mladé Boleslavi kapitán Mašek. Asi teda vyloženě starší hráče hledat nechceme. Jak už jsem zmínil, zájem máme o ty mladší, kteří zase mají ochotu sami na sobě pracovat a věnovat se těm tréninkům,“ zdůraznil Petr Bernard.

Také v uplynulé sezóně si kosmonosť fotbalisté zahráli, vedle divize, pohárovou soutěž. O rok dřív se představila v Kosmonosích Dukla Praha, loni v létě Viktorie Žižkov. A do třetice? Dočkají se i letos fanoušci příjezdu atraktivního soupeře? „Věřím,

že ano. Opět jsme do poháru přihlášení, a tak je předpoklad, že bychom se znovu mohli dočkat konfrontace se zajímavým protivníkem,“ zmínil šéf kosmonoského fotbalu.

Jinak ambiciózní člověk, který často odpovídá na otázky, jestli je divize pro Kosmonosy maximem. Nebo už míří do třetí nejvyšší soutěže, tedy České fotbalové ligy? „Upřímně – pokoukávat po vyšší soutěži je jedna věc, výsledky na hřišti věc druhá. Jak jsem říkal, a tvrdím to dokola, kdyby Česká fotbalová liga přišla, nebránili bychom se jí. Záleží to ale jen na výkonu hráčů, jestli ji vykopou. Spíš bych to viděl takhle – nechci sem tahat nějaké žoldáky, tedy fotbalisty

za velké peníze, jen kvůli tomu, abychom postoupili. Spíš se zaměřujeme na to, aby ten tým měl nějakého ducha a partu. Aby prostě ten mančaft byl zdravě poskládaný. Takže pokud se to podaří, jsme tomu nakloněni. A podmínky? Myslím si, že teď s příchodem umělé trávy bude areál komplexně vybavený a ta Česká fotbalová liga by sem proto po této stránce patřila. Protože když vidím, kde se tato soutěž hraje, stadion bychom na to vhodný měli. Ale zase se vrátím k tomu, co už padlo – pak už je to o těch sportovních výkonech samotných fotbalistů,“ podotkl šéf fotbalového klubu SK Kosmonosy Petr Bernard.

V KOSMONOSÍCH SE UDĚLAL OBROVSKÝ KUS PRÁCE, MÁ JASNO FOTBALOVÝ TRENÉR MILAN PECHANEC

Jako vedoucí trenér mládeže a současně v pozici jednoho z koučů divizního týmu působí ve fotbalovém SK Kosmonosy MILAN PECHANEC. prošel si fotbalem na té nejvyšší úrovni. S pražskou Spartou dokázal vyhrát titul v dorostenecké lize. V Mladé Boleslavi byl zase u vítězství v nejvyšší soutěži. Navíc sám aktivně fotbal hrával, a to na úrovni druhé ligy.

Vedoucí trenér mládeže SK Kosmonosy a jeden z trenérů divizního mužstva Milan Pechanec.

Jako fotbalista jste hrával v Mladé Boleslavi druhou ligu. Co ale vaše trenérská kariéra?

„Ještě v roce 1998 jsem v Benátkách nad Jizerou trénoval krajský přebor dospělých. Pak už jsem se začal věnovat trenérské činnosti hlavně u mládeže. Z těch trenérských štic rád vzpomínám na angažmá ve Spartě, kde jsem dva roky trénoval dorosteneckou ligu, a dokonce jsme se stali, jak je zmínka v úvodu, mistry republiky! Pak jsem se vrátil do Mladé Boleslavi a pokračoval v juniorské lize ve spolupráci s týmem dospělých, kde tehdy trénoval Miroslav Koubek. Dvakrát se nám podařilo soutěž vyhrát. V roce 2020 jsem pak skončil v České fotbalové lize, kterou juniorka Mladé Boleslavi hrála.“

Vaše současnost je spojená s kosmonoským fotbalem. Jak vedla vaše cesta do klubu?

„Moje spojitost s Kosmonosy je taková, že po nějaké trenérské kariéře mě oslovil prezident klubu Petr Bernard. Chtěl, abych nějakým způsobem dal dohromady mládež a soustředil se na její výchovu. Potažmo i trenérů, takže nějakou zkušenost jsem chtěl předat. Začal jsem se starat spíš o mládež. Teď mimo ni chodím pomáhat s áčkem. Takže nějakým takovým způsobem to funguje.“

Jak vůbec vnímáte kosmonoský fotbal? Přeci jen za poslední roky se právě tady udělal velký kus práce?

„Musím se vrátit do minulosti. Vybavím si, v jakém stavu samotný areál byl. Dokážu to porovnat a opravdu se tady udělal obrovský kus práce. Areál je super, moc se mi líbí.“

Kosmonoský tým v nedávno skončené divizní sezóně skončil čtvrtý, což je obrovský úspěch. Je právě divize stropem pro klub?

„Myslím si, že v současné době je to maximum pro to umění hráčů, kteří tady v Kosmonosích byli a jsou. Myslím si, že bych tak dva tři z nich vyzdvihl, že by vyšší soutěž mohli hrát. V globálu bych ale nikam nespěchal. Není důvod.“

Mimochodem, jakou má právě divize podle vás úroveň?

„V Kosmonosích jsme si vyzkoušeli skupinu B i C. Myslím si, že tam jsou podobná družstva. Podobná je úroveň zápasů. Některé z nich se mi zdály opravdu kvalitní. Na druhou stranu některé nedostatky tam jsou, proto také hrajeme divizi.“

Kromě fotbalu je naplní vaší práce také práce v multifunkční tělocvičně, kde jste jako správce. Jak to máte rozdělené?

„Jsem moc rád, že jsem dostal příležitost fungovat také v tělocvičně. Skloubení fotbalu právě s prací v hale je ideální. Jsem mezi mladými a sportujícími lidmi. A to je svým způsobem pro mě plus, že mám čas se věnovat fotbalu při zaměstnání.“

KOSMONOSKÝ FOTBAL VNÍMÁM JEN POZITIVNĚ, ŘÍKÁ SEKRETÁŘ KLUBU ONDŘEJ PECHANEC

Jméno ONDŘEJE PECHANCE sportovní fanoušci znají především jako rozhodčího z první fotbalové ligy. Písal také na mezinárodní scéně. To už je ale minulost. Aktuálně je sekretářem divizního klubu SK Kosmonosy. O tom všem jsme si s aktuálně šestatřicetiletým funkcionářem povídali.

Sekretář fotbalového klubu SK Kosmonosy a bývalý mezinárodní rozhodčí Ondřej Pechanec.

Pokud vím, hrával jste fotbal. Jaký pro vás byl přechod na dráhu rozhodčího? Zkušenosti z hrací plochy se určitě hodily. Nebo ne?

„Já si myslím, že určitou výhodou to bylo. Že jsem hrával v klubu, který byl profesionální. prošel jsem nějakou výchovou a měl určitý nadhled. Každopádně to byla obrovská výhoda.“

Vy jste se dostal dokonce na evropskou scénu. Jaký tam byl váš vrchol v případě rozhodování fotbalových zápasů?

„Jsem hrozně rád, že jsem si zapískal na stadionu, kde se hrálo mistrovství Evropy. Konkrétně při předkole Ligy mistrů v polské Poznani. Lech Poznań má nádherný stadion, navíc to byl krásný zápas. Mělo to jedinou vadu na kráse a to, že to bylo v době covidu. Stadion pro čtyřicet tisíc diváků tak zel prázdnotou, nikde ani noha. To jediné kazí ten zážitek.“

Měl jste možnost při pískání potkat nějakou zajímavou osobnost?

„Určitě ano, ale teď už si nikoho konkrétního nedokážu vybavit. Jedno vím ale jistě – Messi to nebyl (smích).“

Dlouho jste také rozhodoval zápasy nejvyšší fotbalové soutěže v Česku. Jak to bylo náročné? Přeci jen pozice sudího musí být hodně náročná. Hlavně po psychické stránce. Asi je člověk hodně pod tlakem?

„Musím říct, že ten tlak si samozřejmě každý připouští jinak. Je to asi nejvíce problematické. Po fyzické stránce se dokážete připravit. Srovnat se ale s tím tlakem od diváků a třeba sdělovacích prostředků he těžké. Kdo tam nebyl, jen těžko si to dokáže představit. A chyba se nepřipouští. Pokud rozhodčí udělá velkou chybu, je to pro veřejnost těžko pochopitelné.“

Příznám se, že když se řekne fotbalový rozhodčí, vybaví se mi z minulosti jména jako Ivan Grégr, Vojtěch Chrástov, z Mladoboleslavsko Pavlín Jirků. Většinou to byli lidé, kteří se pískání začali věnovat až po fotbalové kariéře. Nechybí právě dnešním rozhodčím praxe? A hlavně respekt u fotbalistů, když už kolem dvaceti pětadvaceti let pískají ligu?

„Tak nyní došlo ke generační změně. Dnes není možné, aby hráli do pětatřiceti let ligu a pak přešli teprve na pískání. Hra samotná se hrozně zrychlila. Rozhodčí se musí připravovat. Než by se člověk ve věku pětatřicet, čtyřicet let dostal na odpovídající úroveň, bylo by to složitější. Kdo dnes nezačne do dvaceti let, tak je to problematictější. Ale nefikám, že je to nemožné.“

Současné rozhodování ligových zápasů hodně ovlivňuje také VAR, tedy videorozhodčí. Neschovávají se právě za video až příliš často rozhodčí? Nestávají se z nich alibisti?

„Samozřejmě nám bylo vtloukáno, ať rozhodčí píská pořád stejně. Ať píská to, co vidí. Na druhou stranu, když můžu mluvit za sebe, tak se stá-

va, že člověk má za sebou nějakou tu berličku, o kterou se může opřít a když si není jistý, tak by udělal třeba trochu jiné rozhodnutí. Kluci by se od toho měli oprostit, ale mám pocit, že ten VAR se zlepšuje a pro veřejnost je to stravitelnější.“

Aktuálně jste sekretářem FK Kosmonosy. Jak vedla vaše cesta právě na tuto pozici?

„S pískáním jsem skončil v prosinci 2021. Poté mě hned oslovil prezident kosmonoského fotbalového klubu Petr Bernard. Nabídl mi právě pozici sekretáře a já jsem hned odmítl. V tu dobu jsem si chtěl od fotbalu hlavně odpočinout. Domluvili jsme se, že se ke schůzce vrátíme v létě. Já zase dostal chuť do fotbalu a začal jsem tedy působit jako sekretář divizního fotbalového klubu.“

Co všechno vlastně máte na starosti?

„Tak více méně je to taková administrativa samotného klubu. Takovéto papírové dotažení všeho, co je potřeba. Dnes máte prakticky vše v elektronické podobě – všechny termíny, zápasy, cestování na něj. K tomu všemu jezdím jako vedoucí divizního mužstva Kosmonos. Také samozřejmě do náplně mé práce patří organizace těch utkání a třeba komunikace s rodiči nebo trenéry.“

Jak jste vůbec kosmonoský fotbal vnímal dřív a jak na něj nahlížíte teď?

„Vzpomínám si, že když jsem pískával v krajských soutěžích, tak jsme se báli si třeba v kabině sednout na židli. Nevěděli jsme, jestli si něco nevrazíme do těla. Dnes je to jiné. Vše je lepší. Včetně pochopitelně zázemí a prostředí. Současnost vnímám na prosto pozitivně.“

STRÁNKU PŘIPRAVILI: TEXT PAVEL PETR, FOTO MARTIN VESELÝ